

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr
pentru fiecare publicare.

Sibiu, 8 Februarie, 1887.

Crisa finanțiară din Ungaria s'ar crede, că s'a finit cu mergerea lui conte Szapáry.

Vorbă să fie. Așa pot resona numai omenii neinițiați în trebile finanțare ale țării, până când lucrul nu stă așa. Ori cine va fi ministru al Ungariei va trebui să respecte bugetul votat de legislativă și de delegații și aşa învertindu-se în cadrele preliminariului va da la fie care pas de sume preliminate, cari trebuie acoperite și plătite.

Mare capacitate finanțiară poate fi dă de Weckerle presupțivul ministru de finanță, dar de o sanare a relelor nu avem speranță, până nu se va schimba sistema. Si sistema actuală e cauza crizei finanțare, în care ne găsim.

S'au votat sume nebunesci pentru clădiri de scoli de stat, fără cari cetățenii Ungariei ar fi putut trăi cât de bine, și aceasta pentru ca dă ministru de culte să-și câștige popularitate în țară.

Dacă se procedea altcum și se subvenționau scoalele, ce au existat, se punea o sumă oarecare la dispoziția confesiunilor, ca să îmbunătățească starea scoalei sau în casul cel mai rău, dacă organele arătau numai ceva bunăvoiță față cu scoalele confesionale, cu mult mai bine se ajungea scopul, la care trebuie să întească un guvern părintesc, decât prin adoptarea, cumpărarea și edificarea de scoli nouă paralel cu cele confesionale spre bucuria publicului fanatisat și spre măhnirea beților contribuabili de dări.

Constatăm deci, că sistema întreagă, pe care se basează operațiunile finanțare este greșită și e greșită de sus până jos — până atunci, când se vor avea în vedere interesele generale a le tuturor locuitorilor, ear nu numai interesele unei culturi specifice ungurești.

Esponția națională dela 1885 încă a contribuit ce e drept la înmulțirea deficitului, dar ce nu face un stat, cum e și statul unguresc, când e vorba a dovedi lumei puterea ungurească, cultura ungurească, industria ungurească și farmecul, cum a sciut să le producă aceste toate în un timp relativ foarte scurt.

Așa sunt ungurii nostri și nu ai ce le face. Ceea ce face statul în mare — o face și cetățanul în mic. Si cumpără haine pe datorie — obiecte de lucru pe datorie și apoi de ar fi mâncat chiar și fasole de prânz, tot se scobesc în dinți, ca și cum carne nu ar fi lipsit de pre masa lui.

Ce să mai vorbim de casa țării, care se zidesce acum, — de opera din Budapesta cu scandalul cel mai

recent, evident, că toate aceste sunt lucruri, cari trebuie să pună pe gânduri și pe unguri, încât ei să mai ocupă serios cu fericirea patriei, și nu ne vine să credem, că dă Tisza declarându-se gata a primi portofoliul finanțelor fie și numai pe timp mai scurt, nu va vedea după o singură ochire, că de tot rău stă teara ungurească în privința finanțară după un perioadă de 20 de ani cu sistem constituțional.

Dar unde e legislativa țării, care ar fi chemată a exercia un control serios asupra acestor stări de lucruri? —

Acolo e aproape în permanentă, — ca nici într-un stat din Europa — și dă din umeri, votează orbește la legi, credite estraordinare, și se leagănă în speranță, că va da Dănu și timpuri mai bune, când vor plăti fii și nepoții datorile părinților și ale moșilor.

Românilor li se pot imputa multe de toate, dar că ei încă ar fi cotribuit la ruinarea țării, asta nu le-o vor imputa nici ungurii.

Ei au plătit, căd li s'a cerut cu drept și de multe ori la organe rele și fără drept — dar vorba e, că ei au plătit dările, ce cad pe umerii lor, fără ca în schimb să li se fi dat pentru scoalele lor sau pentru vre-o reuniune culturală de ale lor un ban reu. Cățiva ampliați susținuți de stat și puși la la locurile cele mai espuse, încât nu au nici o tienă de viață, doar nu se va putea numi jertfă din partea statului?

Singur ajutorul de stat mai era menit a alina unele suferințe a le preoțimile române — dar și acela e condiționat astăzi nu dela hănicia omului și dela valoarea lui morală, ci dela recomandarea solgăbirăului și în cele din urmă chiar dela informația unui notar, — care în cele mai dese casuri e un jidă, — ca astfel să se câștige cu o creatură de cortes mai mult alegerile dietali, municipali și comunali.

Așa se folosesc banii țării — și pentru direcții de aceste destructive se consumă capitale în semnate — și apoi să se mai mire lumea, că hărțile ungurești scad la burse în mod însășimentator, și că consorțiu lui Rothschild nici nu mai stă de vorbă cu finanțarii Ungariei — afară poate de dă Tisza.

Mobilisarea armatei și creditele estraordinare, ce le vor cere delegații vor acelera criza finanțară și mai mult și apoi vadă cei ce au adus teara la prăpastie, cum o vor scoate din ghiarele datorilor.

Toate aceste cad în contul fudulie maghiare, în contul neînfrântei lor dorințe a da pre marele, a imita pe francezi, englezi și alte popoare, a căror bogăție este tot așa de proverbială ca și săracia Ungariei.

Hărțile de valoare a le Ungariei sunt parte cea mai mare în mâni străine, de unde urmează, că interesele, ce se plătesc — intră în mâni străine și în țări străine, pre când ungurii nostri nu se prea pot lăuda, că aduc interes după capitale elocate în valorile țărilor străine, aici acasă.

Întârdierea cu încheierea convențiunii cu România poate fi menită a da lovitura din urmă bietei industriei ardeleni, pe care atât o protegiște diaristica maghiară.

Dar apoi multe se dic și puține se fac. Înfrântirea ungurilor cu sașii a remas o frasă — ear industria ardelenescă cea lăudată de întreaga presă a remas fără sprinț din partea guvernului și mai fără sprinț din partea laudăroșilor și îngâmbaților de pe la pressa maghiară, a căror cuvinte se vede, că nu prea străbat la urechile publicului maghiar, când e vorba de pungă.

Revista politică.

Cu ocazia desbaterilor asupra creditului de opt milioane ministrul Tisza a asigurat din nou, că votarea creditului să nu facă pe cineva a crede, că se fac pregătiri pentru răsboiu ca și cum monarhia noastră ar fi dispusă a intra pe câmpul de luptă, ci toate se fac pentru vre un cas de eventualitate. Se poate să fie așa, dar temerea despre un eventual răsboiu încă tot nu-i înălăturată. După cum se scrie din Viena, proiectul de budget pentru land-vehr și gloate să a votat unanim în casa deputaților. Creditul de doamne-spre-dece milioane se va așterne și unei ședințe plenare și mai înainte de intruirea delegaților va fi acceptat și de casa magnăților. În dilele trecute s'a ținut conferință militară sub președinția Majestății Sale. La acestea au luat parte archidecele Albrecht și Vilhelm, apoi ministrul de răsboiu contele Bylandt; șeful general, baronul Beck; locotenentele mareșal campestru, principale Croy, baronul Popp; bar. Salis-Soglio și mai mulți referenți ai ministerului de răsboiu.

În România numai mai deunădile se votase un credit de 5 milioane pentru completarea innarmărilor și era vorba ca astfel de credite mai mult nici să nu se mai voteze; căci România încă de acum doi ani era pregătită pentru toate eventualitățile. Cum se vede însă, lucrurile nu merg tocmai spre bine. Bărbații de stat cunosc bine, cum se desfășură lucrurile și așa cu toate că s'au cheltuit milioane pentru completarea innarmărilor, într-o ședință extraordinară a senatului s'a votat încă trei-deci-

FOITĂ.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Manuscrisul II.

Din acesta reproducem:

Зѣче порѹнчї а леци вѣки. порѹнка дѣнтию. Г҃зи домнѧл чѣстѣ квѣнте тѣате квѣтъ мѡнсю г҃зиңдь.

Вѣ сънть домнѧл домнєзѧл тѣа карелѣ тѣа. къ скос дѣнъ цара єгиптѧ. дѣнъ каса юбїи. нѣ фѣнѣ дамнєзѧ фѣрь мин.

а дѣа порѹнкъ.

Съ нѣце фачиціе идолъ. ши тѣа тѣа. жиоп-итѣа, кътесъ жиерю със ши кътесъ пре пъмънъ. съ нѣ. жоъши ши кътесъ жиопъ аре със пъмънъ. съ нѣ. тѣ жини лор.ничи със славжече лор. къ єх сънть домнѧ дамнєзѧл тѣа дамнєзѧл вирию. карелѣ дѣа пъкаге пърнцилоръ пре фичори пънъ ла тѣа ши а патја. рѣдъ челоръ че үржкъ пре миине.

а тѣа порѹнкъ.

Нѣ а квѣнте домнѧл дамнєзѧл тѣа. жиаръ. къ нѣ ва квѣнти домнѧл пре чела чи ва лъва нѣмел е лъни жиешерть.

а патја порѹнкъ.

Жици амните де зида сънвети. със сѣн-циви, шаф зида със лъки ши фѣ тѣа тѣа. жиоп-итѣа тѣа. иѣръ 1584 сънвети домнѧ дамнєзѧл тѣа. съ нѣ фач жиопъ а тѣа тѣа. жиопъ тѣа. ши фата та. славга та ши славжинка та. бояль тѣа. ши асинъла тѣа ши тѣа добитокъла тѣа. каре лъкъла пре тине. а чинчѣ порѹнкъ.

Чинчете пре татъ тѣа ши пре мѣнъ та. ка сънти фие вине ши със аиби аи мѣлци пре пъмънъ вѣнъ карелѣ цѣа датъ домнѧл дамнєзѧл тѣа цѣ.

а шасѣ порѹнкъ.

Нѣ оучиде.

а шаптѣ порѹнкъ.

Нѣ фач квѣнте.

а шпта порѹнкъ.

Нѣ фара.

а нода порѹнкъ.

Нѣ мѣргуриси пре вѣчинъ тѣа. мѣргуриси стрѣмѣз.

а зѣчѣ порѹнкъ.

Нѣ пофти мѣргури. вѣчинъ тѣа.ничи са-тѣа лъни.ничи славга лъни.ничи славжинка лъни.ничи бояль лъни.ничи асинъла лъни.ничи тѣа добитокъла лъни.ничи квѣнти славга пре аprod-пелъ тѣа. доа.порѹнчи але леци вѣки. чиа тѣа тѣа тѣа тѣа.ши.пѣрочин.разъмъ.

Съ квѣнти пре домнѧл дамнєзѧл тѣа. къ тѣа тѣа инима та къ тѣа сънфѣтъ тѣа. къ тѣа тѣа та ши къ тѣа квѣнти тѣа. я доа. Съ квѣнти пре аprod-пелъ тѣа къ ши сингур пре тине.

Manuscrisul III.

Titula: Громовникъ а лъни Ираклие Апърат, карелѣ аг фост нѣмѣркторю де стѣле аре ачесте сѣмнѣ ши аша сѫнѣ.

Lăsând numerii, ce figurează reproducem numai unele nume folosite de luni și din zodii:

Мартъ = Martie, Април = April, Маі = Mai, Июль = August, Сентокріе = Octobre,

de milioane de franci, o sumă, care pentru o țeară ca România își insuflă ingrijiri. Ba ce e mai mult, unii membri au făcut propunerea, ca să se voteze *un credit de cinci-deci de milioane*. În decursul sedinții dl Brătian a declarat, că nu mai voiesce ca țeară să mai fie câmpul de răsboiu.

Turcia încă nu mai crede în pace mai ales observând înarmările, ce se fac în toate statele. Poarta a cerut date detaiate asupra înarmărilor dela reprezentanții ei din Paris, Berlin, Viena și Petersburg și în urma comunicărilor, ministrul de răsboiu a cerut în consiliul de ministri un credit de cinci-deci milioane de franci.

Cu deosebire nu poate vedea poarta cu ochi buni înarmările Muntegrului, cu toate că a fost asigurată, că acest principat va merge și la bine și la rău cu Poarta.

Resbelul Italiei se continuă în Africa și în țările din urmă foarte favorabil pentru italieni, cu toate acestea ministrul de răsboiu a dispus de s'a trimis trupe noue, pentru ca mai curând se îspravească. Criza ministerială nu s'a putut delăsura, regale a primit demisiunea cabinetului și a încredințat pe Depretis cu formarea noului cabinet. Scrisoare din Roma vestesc, că Depretis este ministrul-președinte, Ribilant de interne, Maglianî de finanțe, Brin de marină și Grimaldi pentru afacerile publice. Noul cabinet își dă nisună dă remâne Italia în alianță cu Germania și cu Austria pentru ca să se asigure și mai mult pacea europeană.

După cum vin sciri din Constantinopol, delegații bulgari încă nu s'a întors, doavadă, că per tractările pentru aplanarea cestiunii bulgare, se continuă.

„Polit. Coresp.“ aduce scirea, că Rusia ar avea de gând, ca să intre din nou cu putere armată în Bulgaria pentru ca să curme ori ce neînțelegeră. La curtea din Viena astă scire nu AFLĂ credincios. Diarul „Standard“ impută groasnic Rusiei, că numai din cauza ei obvin atâta greutăți în cestiunea bulgară, căci ea n'a voit să respundă la întrebările celorlați puteri. „Journal de St. Petersburg“ combată aspru pe „Standard“ și dice, că Rusia s'a pronunțat destul de limpede. E treaba Rusiei, ce va face mai departe. „Nowoie-Vremja“ asigură, că Rusia nu cam prea pune mare pond pe aceasta cestiune. Se va deslega poate ea de sine.

Desbaterea asupra bugetului ministerului de culte și instrucțione publică.

(Urmare.)

Fie-mi permis a aduce alt cas din resortul ministerului de interne. (Saudim!) Comitatul Târnavei mici în anul trecut a făcut o fundație de 10,000 fl. pentru „Kulturegylet“-ul din Transilvania, astfel, ca această sumă să se acopere în parte din avere comitatului, iar în parte din arunc. Conclusul acesta al comitatului, de natură căruia comitatul Satmarului aduse deja de mai nainte un conclud, s'a apelat la ministrul de interne, dar recurenții au fost respinși din motivul, că comitatul a fost îndreptățit a face arunc de 2%, mai departe din motivul, că între scopurile, pentru care comitatul este îndreptățit a face arunc sunt și „scopurile culturale“. Eu însă On. casă, conclusul acesta al comitatului nu-l aflu în conformitate cu legea, pentru că drept, că în lege stă „pentru scopuri culturale“, dar a sprigini aceea reunire transilvană sub cuvântul „cultural“, să me pardo-

лекебріе — Decembre, Генварія — Ianuariu, Февраль — Februarie.

Бѣрбѣче — berbece, үкмәнъ — gemen, ರակъ — rac, լեв — leu, ֆатъ — fecioară, բնուդրի — vînătoriu, կօրի ծէ կարզ — cāprior, Օդժև — udătoriu, բնւել — taurul.

Din semnale previstoare reproducem cea următoare:

Иль се ва тұна жұрамаңы зи. ши ва фи көтремдең жұрачель лөкөй вонничи ши ворь пұрсы пре жұратыла. ши сұ ворь мұта жұралғы лөкөй да алты жұратыль. иль май апон иль сұ ворь жұрна. к8 паче. ши гадинилоръ сұлбатеци перире. ши сұ ворь спұмұнта четәциле — Иль сұ ва тұна нөаптѣ. мәсрилоръ че лоръ тұрласе ва фи перире. ши ворь биғи алты лимби. ши мәрте. грабникъ ва фи. ши май мареле. пре вржмашыл сұз ви кири — Иль сұ ва фи көтремдең нөаптѣ фиворъ әзжесе ши ва фи мәрте мәре пре жұратыни. ши лимбилоръ ва сұ ле фи алты жұратыль. ши апон ва лақса жұралғыла ши ва фи жұратыль лөкөй. ши жұралғыла лақи ва лақи алты жұратыль ши ва пастыи бисѣричи мари. ши дә грабы ворь пери. ши әлатыръ деспре ржесе тұнине н8 ва фи. иль фиери ворь фи мұлтаси.

nați, e numai joc de cuvinte, pentru că scopul cel adevărat al acestei reuniuni e maghiarizarea, iar acest scop în legătură nu se cuprinde. (Mișcări și sgomot.)

Körössy Sándor: E unul și același.

Ludovic Mocsáry: Me rog de iertare, dar cultura nu se poate identifica cu maghiarizarea, pentru că nici on, deputat Körössy Sándor nu va nega, că cultura se poate înainta și mijloci nu numai în limba maghiară, ci și în altă limbă, și nu va susține nici aceea, că naționalitățile n'ar avea alt drept decât, ca cultura să li se administreze lor în limba maghiară, căci este dis în legea de naționalitate dela 1868, că e chemarea și datoria chiar a statului de a mijloci, ca locuitorii de altă limbă să-și poată căsiga instrucțione în propria lor limbă, până acolo unde se începe învățământul academic.

Dar nu se poate lua ca motiv al concluziei comitatului nici aceea, ce a dis ministerul cu ocazia respingerei recursului, că adică acea reuniune de cultură ardeleană față cu diferențele naționalității și-a lătit activitatea să de interes general, care eschide ori ce pornire dușmanoasă în acest comitat, ceea ce ori de ce limbă ar fi populaționea lui, nu poate se-i dea prilegiu de a se simți vătămat. A maghiarisa cu bani românesci pe români — aceasta eu nu o țin de o procedere dreaptă și de amănă de un maghiar. (Contraieri în stânga.) După ce am amintit acum reuniunile de cultură, fie-mi permis on. casă, a spune încă, că eu nu consider de norocă direcționea, în care aceste „Kulturegylet“-uri și-au început activitatea lor; pentru că, binevoiți a-mi concede, această direcționă e hotărât agresivă față cu celealte naționalități, și scim foarte bine, că acțiunea nasce reacțione. (Nelinisce în stânga estremă.) Ar fi cu totul altceva, dacă acele reuniuni s-ar ocupa numai de aceea, ca să salveze pe seama națiunii maghiare pe aceia, cari sunt espuse a se slovaniza sau romaniza, sau de s-ar restrângă la aceea ca se dea ocazie pentru înșuirea limbii maghiare, acolo unde se cere, precum de exemplu în capitală esperiem aceasta cu bucurie, sau în alte orașe, dar, mă rog de iertare, ca aceleasi reuniuni cu mijloacele, ce și le-au ales ele, ca asilurile lor de copii, cu instrucțione poporale, cu premii puse pentru propunerea cu succes a limbii maghiare, ca cu toate acestea să năvălească asupra naționalităților, acolo, unde locuiesc în masă compacte și a voi să le maghiariseze cu grămadă, (Strigări în stânga estremă: Cine voiesce aceasta?) me rog de iertare, aceasta este o idee utopică și ea tradăză numai, că este voine, deși nu este și putință lângă ea și că maghiarii în genere nu se pot împăra cu aceea, ca să fie în țeară locuitori și de altă limbă, pentru că așa cred, că bun patriot în această țeară nu poate fi, decât numai cel ce vorbesc unguresc, și aceasta, d-lor, este o fatală rătăcire și vătămare pentru naționalități. (Nelinisce și reprobari în stânga estremă.)

De altminterea, dacă numai până acolo ar merge lucrul, ca întreaga lucrare de maghiarizare să se facă pe cale socială, atunci am putea să dică, că statul respectează dreptul de întrunire și așa ar avea ocazie să apere acest drept și la alte naționalități. Dar aceea n'ar trebui să concedem statului, ca organele lui și autoritățile administrative să se amestice în asemenei lucruri și cu asemenea procedere să lucreze, astfel după cum vedem, n'ar trebui onor. guvern să influențeze și să incaragieze și alte organe administrative ca să proceadă asemenea.

Încă un cas să-mi fie permis să amintesc pe scurt. E lucru cunoscut, că în anul trecut comitatul Zolyom a hotărât se maghiariseze numele unui întreg șir de comune slovace.

Thaly Kálmán: A le remaghiarisa.

Ludovic Mocsáry: Me rog de iertare! Nu se poate remaghiarisa, pentru că nu se poate ca înainte de astă sătele să fi avut nume atât de pocite ca: Lopéin, Vaczok,

Szakbény, Szélcse, Doval sau Get, pe care și în ținuturile ungurești l'au botezat cu cunoscutul nume: Gyetvát. Schimbarea aceasta de nume, nu prea arată din partea respectivilor patrioți zeloși vre-un sentiment puternic pentru limba maghiară. Observând aceste numai în treacăt, așa cred, că nu s'a putut găsi un mijloc mai nepotrivit pentru înaintarea maghiară decât această maghiarizare a numelui. Ce voiesc să ajungă comitatul Zolyom cu pînă în manjitură maghiară? Luând lucrul curat din punctul de vedere al maghiară — n'au succes să face încă din nici un slovac maghiar, dar pagubă s'a causat, pentru că slovacul, care vede aceste nisuințe, își găndește: Ce voiesc acești domni maghiari? Nu-i destul, că mereu ne înmulțesc sarcinile, acumă și aceea să supără, că de ce suntem slovaci? De ce-i supără că ne rugăm la Dănu în limba noastră maternă? Acele tabele, pe care sunt scrise numele maghiarate, vor juca încă rolul pălăriei lui Gesler. (Pălărie.) Slovacul vîndîndu-le pe acestea va înjura una asupra ungurilor și va fi gata să prădă în mâna agitatorilor fără conștiință. (Mare mișcare în stânga estremă.)

Procederea comitatului cu această ocazie îvescă în față chiar și legea, pentru că ar fi fost datoria comitatului în ori și ce casă, înainte de a face maghiarizarea să intrebe pe comună dacă se învoiesc, pentru că în sensul legei comunale, comuna hotărse singură în afacerile ei interne. (O voce în stânga estremă: Au și fost întrebate.) N'am cunoștință despre aceasta. Va să dică, comunele ar fi trebuit să fie întrebate și fără consumență acestora procederea comitatului nu are nici un temei legal. Toamă de aceea îmi pare rău, că ministerul a aprobat o astfel de procedere.

Dar nu mai continuu onorată casă cu înșirarea caselor singuratică. Eu cred, că și cele ce le-am citat aci vor arunca lumină asupra acelui mod de cugetare, asupra acelei direcționi, pe care on. guvern o urmărescă în cestiunea naționalităților. Se vede, că on. guvern în genere nu crede, că este chemarea lui, ca să înfrâneze șovinismul în stăriunțele sale, ce nu-s la locul lor și nu au nici un scop, ba mai mult, el încuragează șovinismul de-adreptul prin purtarea sa. Procederea guvernului să loc presupunerei, că pentru lăuirea maghiarării toate sunt iertate, scopul sfîntesc mijloacele, și că cu asemenei unelțiri un nenorocit norocos își poate căstiga merite înaintea guvernului. Eu ered, că nu aceasta ar fi chemarea guvernului, ci față cu naționalitățile, curata obiectivitate. Guvernului nici odată nu-i este iertat a uita, că conduce afacerile unei teri poliglote, că este deopotrivă guvern maghiarilor, slovacilor, românilor, sârbilor, nu-i e permis a uita, că țeară nu poate fi un kulturegylet în stil mare și că într-însa trăiesc cetățeni de naționalitate diferită, că rora trebuie să împără în mod egal nu numai sarcinile, ci și dreptatea. (Strigări din dreapta: Așa se și întâmplat!)

E cu neputință să nu observăm și într-o astă acea politică de corteșire, pe care aşa de adeseori i-o aruncăm în ochii guvernului. Guvernul vede o mare putere în curențul șovinist, de aceea nu cutează și păși în contra lui. Simte bine, că nu prea are multe titluri la popularitate, și speră că, că pentru politica sa vis-à-vis de naționalități și va ierta națiunea deficitul și datoriile nesfîrșite, ce le face... tocmai precum un judecător sănătos care să pună în ordine curătorul său, numai să nu-l tulbere în satisfacerea pasiunilor lui periculoase. Nu i mirare dară, că dacă în această țeară fie-care își ia voia a călca, a ignora și a eluda legea pozitivă, și dacă îi spunem în față aici parlamentului și guvernului, că legile nu se respectează, că legea dela 1868 este numai pe hârtie și nu se execuță nici măcar într'un sigur punct. (Mișcare.)

(Va urma.)

Manuscrisul IV.

Acest manuscris conține psalmi întocmiți pentru serviciul divin; asemenea conține rugăciunile ceasului III-lea și al VI-lea, apoi rugăciunea de masă și ceasul IX; în fine rugăciunea de seara și Pavecernița.

Asemănător versiunea acestor psalmi cu tezuturile, ce există tipărite, ne convingem, că ea derivă din același isvor cu versiunea psaltilor diaconului Coresi tipărită la anul 1577, cu care congruează întocmai, cu puține mici abateri, care vin să se pune în contul decopierilor greșite.

Întrebarea, ce ni se pune dela sine este, dacă acest manuscris datează înainte, sau după tipărireala psaltilor diaconului Coresi.

Dacă manuscrisul din cestiune ar conține psalmii în ordinea cuprinsă în psaltilore lui Coresi, nimic n'ar fi mai natural, decât a privi acest manuscris de o simplă decopiere din carte tipărită, ceea ce, față de scumpetea cărților tipărite în tipurile mai vechi nu este raritate. Manuscrisul nostru însă conține psalmi întocmiți și ordinați pentru serviciul bisericesc. Această împregiurare ne induce la presupunerea, că acest manuscris poate fi mai vechi decât însăși ediția în tiparul a psaltilor de Coresi.

Eată, cum basez eu părerea aceasta.

Urmele cele dintâi de limbă bisericesc sunt păstrate în cărțile bisericesci.

Impulsul la traducerea cărților bisericesci s'a dat prin trebuință sănătă a serviciului bisericesc în limba poporului. Dela acest adevăr manecând, este natural, că mai întâi s'au tradus din limba slavonească și din grecească cărțile rituale și numai mai târziu s'au aflat bărbații români de carte, cari au edat părți sau întreagă sănăta scriptura în tipar. Si până la edarea în sistem a cărților sănăte la tiparul a trebuit să existe părțile din acele cărți nu numai traduse bine, rău, pe românesc, dară folosite la serviciul divin și întocmite spre acesta. Editorii în tiparul a cărților sănăte în limba românească n'au trebuit să fie totdeauna și traducătorii lor. E de presupus, că ei la edarea cărților au avut la mână traduceri, ce se folosau pe atunci și acelea le-au tipărit întocmai sau cu unele îndreptări, ce au aflat cu cale.

Nu ne-a venit la mână, nici când tezutul psaltilor de Coresi; de aceea nu putem să-i dică și acolo se află reprobus pentru care-va serviciu bisericesc simbolul credinții, adică „Credeul“, care în manuscrisul nostru se află.

Dacă nu se află, — părerea mea, că manuscrisul, de care se tractează aici, ca unul, ce avea o destinată practică poate, data înainte de a se eda psaltilore lui Coresi — apare cu atât mai temenică.

(Va urma.)

Mocsáry.

Deputatul Mocsáry este ca scos din clubul partidei koșuthiste, prin un conclud adus în ședință clubului din 15 a curentei, prin care i se reproba ținuta în cestiunea naționalităților, manifestată și în ședință dietei în aceeași zi.

Toate diarele maghiare se bucură de acest conclud „patriotic“ al clubului, susținând, că Mocsáry scos din clubul stângelui extremitate nu va mai avea la naționalitate nimbul, de care s-a bucurut până aci.

Și care este peșcatul lui Mocsáry?

Acela, că a pretins, ca față de naționalități să se execute legea pentru egala îndreptățire a naționalităților, și a condamnat tendințele de maghiarizare susținute și incurajate și prin guvern.

Ca patriot adevărat ungur, și ca maghiar de omenie mai puțin n'a putut pretinde decât atât; și noi numai deplângem putem un stat poliglot, în care este posibil ca, și atunci când stă Haunibal ante portas, în parlament și în societate să se persecute un bărbat, care are curagiul a pretinde să se respecteze legea, și ca patria se fie mamă de o potrivă bună pentru toți, fii, dela cari asceptă se și verse sângele pentru dânsa.

Partida koșuthistă nu i-a redicat, ci a intunecat nimbul domnului Mocsáry în ochii naționalităților și în specie în ai românilor, carii sunt un popor de ordine și dinastic, și dacă ține Dsa ceva la stima ce o păstrează români pentru dênsul, ca pentru un bărbat drept și cu vederi patriotică sănetoase aceea nu va scăde, ci se va potenția prin desfacerea sa de tovărășia de până aci, cea mai neaccesibilă pentru inima românului.*

Și în acest cas a avut dl Mocsáry satisfacționea de a se convinge despre adevărul afirmației sale, că șovinismul maghiar nu este inaugurat prin maghiarii de naștere, ci prin neofitii de alte neamuri, cari ca să nu devină suspicioși înaintea maghiarilor în privința patriotismului lor, ei fac gură mai mare, și licitează într-o alarmarea lumii și înșinuarea naționalităților de rei patrioți.

În club propunerea pentru eschiderea dênsului a făcut-o Polony, carele, când era jidan se chema Pollák, a sprințit-o Helfy, carele, când era jidan il chema Heller, și Lükő, un gură căscată de slovac, care deși bêtân, nici astăzi nu scie vorbî curat unresce, — ear maghiarii neaoși au tăcut și au votat.

Mocsáry sosit în club după aducerea concludului, când i-s-a adus la cunoștință concludul prin președinte a intins mâna de adio președintelui, ear asupra celorlați aruncând o privire desprețuitoare a părăsit clubul.

Negreșit va fi recitat coborându-se din localul clubului clasica sentință:

Iustum ac tenacem propositi virum....

Si fractus illabatur orbis,

Inpavidum ferient ruinae.

Onoare lui!

Budapest 17 Februarie 1887.

54

Raport general

despre activitatea „Reuniunei române de cântări din Sibiu“ și a comitetului ei în decursul anului 1886, cît în adunarea generală finită la 14 Faur 1887.

Onorată adunare generală!

Cu sesiunea ordinată presentă se începe un nou an, anul al 10-lea al „Reuniunei române de cântări din Sibiu“. Cu încheierea anului 1886 reuniunea noastră are multum rea a putea face revistă asupra unei activități de 9 ani, carea a fost încoronată de succesele cele mai frumoase și a avut o deosebită influență asupra vieții românesci, în deosebi a celei din loc. Reuniunea noastră și-a câștigat o frumoasă poziție, ea și-a eluptat prin muncă serioasă, dar și ostenoasă, un vrednic loc în sirul surorilor ei de alt neam din loc, care sunt cu mult mai vechi și și mai mari decât dânsa.

„Reuniunea română de cântări din Sibiu“ a atrăs asupră-și, în deosebi de când se bucură de conducerea actualului seu director, atențunea chiar și a străinilor, nu prin reclame neintemeiate, ci prin vîditele ei dovedi despre activitatea, cu carea calcă calea propășirei, prin zelul, cu care se nisuesc la ajungerea scopului, ce și-l-a propus.

Și care este scopul, spre care și-a îndreptat reuniunea noastră necontentat atențunea sa și întreaga sa activitate? Statutele reuniunii în primul lor § normează destul de clar acest scop, reasumându-in cuvintele: „cultivarea musicii.“

Și care e programul, carele a mijlocit reuniunii noastre poziția, la carea s-a avîntat! Programul e

simplu și se poate caracteriza în scurt în următoarele diceri:

Esecutarea de piese din musica serioasă de cei mai escenți și mai acreditați compozitori, și execuția de piese din musica națională: cu scop de a dezvăluia și cultivă simțul estetic și național și de a procura publicului câte o dînă în noianul negrului vremii.

Programul acesta, care s-a adevărat a fi bun, va remâne și pe viitor hotărîtor pentru reuniune.

Ar fi o anticipație poate neîrtăță dacă deja cu aceasta ocazie ne am lăua voia de desfășurarea unei, prin cari a trecut reuniunea noastră dela începutul existenței ei și până azi. Astfel de repriviri au loc și sunt îndreptățite numai la anumite timpuri.

Asemănări între activitatea din trecut și din prezentele unei societăți, precum și a noastră, se pot face cu oare-și care îndreptățire, numai după aceea a trecut o perioadă oare-care, în care tendințele și aspirațiile dezvoltării ei generale au primit o formă esențială bine definită, dezvoltând și animând puteri noi pentru o mai departe dezvoltare, sau dând acestora cel puțin o altă direcție.

Necredînd de astă-dată încă de sosit timpul potrivit pentru astfel de asemănări, ne vom mărgini și acum a schiță în linii generale activitatea reuniunei noastre numai în decursul anului espirat 1886.

Ca și în trecut, așa și în anul espirat și-a îndreptat reuniunea noastră activitatea, rămânând credincioasă scopului provăzut în § 3 din statute în deosebi spre cultivarea musicii vocale. Ca și în trecut și a ținut reuniunea și în anul espirat probele regulat — cu excepția feriilor de vară — de două ori pe săptămână, Lunia și Joia, după trebuință — îndeosebi în acest an — și în alte dîle, tot sub conducere dirigentului G. Dima, prof. sem.

Ca și în trecut a putut satisface reuniunea și în anul 1886 îndatoririlor sale, aranjând producții unice păstrate, și dacă e de a se constata și de astă-dată o întărire oare-care în ceea-ce privesc concertul din urmă — concertul acesta s-a ținut la 11/23 Januarie 1887, aceasta se explică prin cause neatînătoare de reuniune.

Ne este încă tuturor proaspătă în memorie reușita concertului din urmă al reuniunii. Față de acest concert e de ajuns a constata, întemeindu-ne în deosebi pe părerile emise din partea străinilor, care nu fac parte din reuniune, păreri, cărora s-a dat expresiune în foile române și neromâne din loc, că și acesta este unul dintre concerte, care au ridicat vâza și prestigiul reuniunii.

Programul executat în acest concert este următorul:

1.. „Hora“ cor cu acompaniare de piano, G. Dima, executată de corul reuniunii;

1.. „Terzet“ din oratoriul „Creaționea de I. Haydn, cântat de dna Maria Crișan (sop), dnii: Isaia Popa (bas) și G. Pop, (tenor).

3. Concert pentru Violoncello op. 14 de G. Goldermann executat de dl Forstmayer membru al orchestrelui cetățenesc din loc ca oaspe;

4.. Cântece toscanice pentru cor, soli și acompaniare de piano de R. Weinwurm executate de corul reuniunii; partiele pentru soli le-au cântat dna Agnes Brote (alt) și G. Pop (tenor);

5. Două cântece pentru o voce de bas de F. Schubert, și anume; a) Cruciata, b) Lira, cântate de dl Isaia Popa;

6. Sextet din opera „Don, Juan“ de W. A. Mozart, cântând d-nele: Agnes Brote, Anna Moga, Maria Crișan, și dnii; G. Dima, Isaia Popa și G. Pop!

7. Făgăduință (Verheissung), cor cu acompaniare de piano de S. Iadassohn, executat de corul reuniunii.

Urmează a ne da seama acum și despre ceea ce lătă producție ordinată (prima producție ordinată din anul espirat) a reuniunii. Natura lucrului aduce cu sine, ca la aceasta să ne oprim ceva mai mult, ca la concertul din urmă.

(Va urma.)

Varietăți.

* Protocolul congresual din 1886 este depus la librăria tipografiei archidiocesane spre vîndare. Prețul 1 fl.

* Atragem atenționea publică asupra anunțului dlui medic Dr. Adalbert Balinth și ne bucurăm, că s-a domiciliat în mijlocul nostru.

* (Reuniunea română de cântări și mușica din Oravița) arangează Duminecă în 15/27 Faur 1887 în sala hotelului „Coroana ung.“ din Oravița „Bal mascot“ cu ocazia caruia corul va produce „Forfecarii“ operetă comică în 1 act.

Persoanele: Oprescu, primar, dl Lazar Drăgoescu. — Sbicescu, student, dl Ioan Popa. — Ghiță, haiduc, dl Alecsie Poorean. — Ioana, servitoare, dl Stefan Dodenciu. — Corul studenților. — Corul senilor.

*) În nr. proclam vom publica și epistola lui Mocsáry prin care se declară că repăsesce din club. Red.

Prețul de intrare este pentru membrii reunuieni de cântări și familia lor de persoană 60 cr. pentru membrii de persoană 80 cr., iar seara la cassă fără deosebire 1 fl. de persoană. Începutul la 8 oare seara.

Comitetul.

* (Producție scolară.) Din Galea ni se scrie: „Diuia și trei ierarci e o dînă de mare însemnatate pentru comuna noastră. Si cu drept cuvînt pentru aceasta e diua serbarei chramului scoalei noastre, și precum în anii premergători, așa și în anul acesta tinerimea noastră scolară în frunte cu învățătorii lor în presara acestei dîle a delactat publicul prin o producție constătoare din cântări, declamații și o disertație, prin care s-a nisuit disertantul a stîrnî în părinți și cu deosebire în mame simțul crescerei bune. —

Începutul s-a făcut ca de obicei cu cuvîntul de deschidere rostit din partea încăruncitului nostru paroch local O. D. Nicolau Răchițan, ca director scolar, care prin puține dar dulci cuvinte a arătat influența, ce o are scoala asupra unei națiuni în general, și în special asupra națiunei române; a arătat însemnatatea dîlei, în a cărei presară ne aflăm. —

Producția ca atare a succes spre deplina mulțemire a numerosului public, doavadă eclatantă că dl notariu comunal s-a văzut indemnătă ca în numele antistiei comunale să exprime mulțemîtă corpului în vețătoresc pentru acest progres vîdit și energia ce o dovedesc în instruirea elevilor, și cumă dl notar a fost interpretele simțemintelor întregului publicului e doavadă, că la rîndul lor toți părinți și au exprimat bucuria pentru progresul arătat.

* Din Viena se scrie, că M. L. baron Beck e numit adjutanț general al Maiestății Sale, iar comandanțul corpului de armă 10, M. L. baron Reinländer e numit șef al statului major. Publicarea acestor numiri se va întîmpla în curînd în „Armee-Verordnungsblatt.“

* Dl de Bismarck la o întrebare, ce i-sa pus în privința temerilor de resbel, sau putinții de a se menține pacea a răspuns: „Noi trăim în pace, dar uități-ve la pregătirile Franciei, la construcționea baracelor, la popularitatea generalului Boulanger, la strigătele, ce scoate liga patrioților contra noastră de 16 ani, și veți ști, dacă avem să ne temem de ceva din partea Franciei și de ce avem să ne ferim.“

* La 17 Februarie 1867 a subscris Majestatea Sa regale Francisc Iosif I decretul de denumire al celui dintâi ministeru constituțional al Ungariei.

De atunci și până azi sunt neto 20 de ani — și e de mirare, că Ungaria nu a iubilat în vră formă oare care aniversarea acestei dîle, ca și multe alte dîle însemnate din era dualismul.

* În afacerea aprobării cărților scolare scrie G. Transil. reuniunea librărilor unguri a adresat ministrul instrucției două petiții privitoare una la cărțile pentru scoalele poporale, alta la cărțile penscole ale medii. În cea dintâi roagă pe ministrul să stabilească un termin, până la care editorii să prezinte ministrului edițiunile de cărți scolare, ear după espirarea acestui termin să se examineze cărțile și apoi să se recomande sau să se aprobe lista completă a tuturor cărților aprobate, să apară în „Neptanitók lapă.“ În același timp să se publice și lista acelor cărți, care nu s-au aprobat, dar care după ameliorari se pot încă întrebui pentru instrucție într-o nouă ediție. Aceste cărți să se poată folosi trei ani unul după altul, ear după acest timp să se dea o nouă ediție îmbunătățită. Până în diua, când va apărea lista cărților aprobate și în anul scolar următor poate alege fiecare institut cărțile după plac, cărți cu totul nouă să se poată folosi în anul prim și fără aprobat. Esaminarea cărților pentru scoalele poporale să se incredințeze nu profesorilor dela scoale innalte și medii, ci bărbătilor distinși pe terenul instrucționei poporale. În a doua petiție roagă pe ministrul, să sisteză total aprobarea cărților pentru instrucțione medie; în cas, că nu s-ar executa aceasta cel puțin să se scimbe aprobarea obligătoare într-o aprobare facultativă.

* (Ministrul honvedimel) a esmis o circulară, prin care aduce la cunoștință iurisdicțiilor, că pentru terile coroanei ungare se cer 39,552 recruti și 3955 reserвиști de întregire. Tot acest ministru a ordinat, ca cei obligați la serviciul militar, cari nu se mai pot reclama în armă sau la resvera întregitoare sau la honvedimel au să se ordinească la serviciul de gloate, și toți să se prezinte în persoană înaintea comisiunii de asentare. Stergerea din lista de asentare se poate face, când cel obligat la serviciul militar nu e apt nici pentru gloașii fără arme. Deciderea depinde dela reprezentantul honvedilor.

(Un actor ucigaș.) Într-unul din nii trecuți ai acestui jurnal a comunicat corespondentul nostru din Viena un cas, care a produs multă sensație acolo. Un actor, cu numele Anton Sailer a ucis cu o lovitură de căut pe amanta sa Hermina Guschelbauer, care se purta rece față cu declarațiile lui. Incidentul a produs o interesare mare între vienesi, căci tinere fată era una dintre cele mai simpatice canteare poporale. Persecuția finală avu loc în 10 a lunii curente în fața unui auditoriu ticsit. Criminalul și-a recunoscut fapta, dar a negat premeditarea. Neputându-se dovedi premeditarea faptei, tribunalul l'a condamnat la 10 ani închisoare grea cu căte o zi post la lună.

(Răsboiul viitor în cifre.) La un eventual răsboi poate pune în fața dușmanului: Austro-Ungaria 1,279,684 soldați; Germania 2,805,000 soldați; ambele dacă să uni 4,084,684. — Franția 2,865,400 soldați, iar Rusia 2,900,000 ambele dacă să uni 5,762,400 soldați.

Dacă toate statele ar fi angajate la răsboi ar fi cheltuielile de 30 miliarde de mărci, dacă răsboiul ar fi între Franția și Germania spesele ating suma de 16 miliarde, care sumă e de a se plăti de cei biruiți.

Nr. 66 [1529] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, lângă neputinciosul paroch Nicolae Oprea din comuna Gârbova protopresbiterul Mercurei, cu incuințarea mai înaltă, se scrie concurs cu termin de 30 de zile de la prima publicare.

Dotațunea împreună cu acest post este jumătate din venitele parohiei de clasa a III-a, care jumătate calculată în bani face 203 fl. 23 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți să înainte suplicele lor de concurs, instruite în înțelesul legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei, în terminul mai sus indicat.

Mercurea, la 22 Ianuarie, 1887.
Oficiul protopresbiteral al Mercurei.

Ioan Droe,
protopr.

Nr. 592. 1886. [1531] 2—3

CONCURS.

De oare ce în urma concursului publicat în diarul „Telegraful Roman“ Nr. 106 și următorii din a. tr. 1886, pentru întregirea postului de paroch în Geaca protopresbiterul Clușului, nu să înșinuă nici un concurrent cuaficat; pe baza venerației ordinațiunii consistoriale din 2 Decembrie 1886 Nr. 6055 B. se repetă concursul deja publicat, respectiv se scrie concurs nou pentru numita parochie pre lângă emolumentele și condițiunile din citatul concurs, cu termin de 30 zile de la prima publicare, observându-se că concursurile sunt să adresa oficiului protopresbiteral gr. or. al Clușului.

Cluș, 17 Ianuarie, 1887.
În contelegeră cu comitetul parochial.

Vasile Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 29. [1532] 2—3

CONCURS.

Devenind în vacanță următoarele stipendii, și anume:

A) 1. Un stipendiu de 50 fl. pe an din fundaținea anonimă „Dobăca“, destinat pentru un gimnast născut în fostul comitat al Dobăcei.

2. Un stipendiu de 40 fl. pe an din fundaținea „Radu M. Riurean“, pentru studenți la gimnasiu.

3. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundaținea „Galliană“ pentru studenți la gimnasiu.

Mai departe find vacante următoare:

B) 4. Un ajutor de 60 fl. pe an, pentru tineri sau tinere, cari ar voia să învețe la un institut sau corporație.

Redactor provizoriu: Dr. Remus Roșca.

Loc deschis.

Onorate Domnule Redactor!

Cerând lipsa a se edifica un nou fruntariu la săntă noastră biserică drept credincioasă din comuna Ferihaz, protopresbiterul Sighișoarei Domnul N. Fleșer maestru măsariu în Saschiz, în primăvara anului trecut s-a angajat pre lângă un plan de propria sa mână desemnat la facerea numitului fruntariu numai în ceea ce privia maestria sa, și chiar și pentru zugrăvirea icoanelor impărătesc și ale lui Christos cu ss. apostoli și evangeliști, pe cerul fruntariului, toate acestea pe pleu în mărime corespunzătoare.

Domnul Nicolae Fleșer a terminat lucrarea pe la finea lui Iulie a. tr. și la colaudare am constatat cu întreg poporul spre deplină noastră mulțumire un lucru frumos preste asteptare.

Așa încât la săntirea nouui fruntariu și a bisericii reparate severă la 8 Noiembrie 1886 toti cei prezenti mireni și preoți admirau talentul acestui om îngropat altmintera într-o mare miserie materială, și era pătruns de evlavia adevărată creștină provenită din influența esteriorului pompos a nouui fruntariu.

A pus în uimire tinerul maestru pe toți prioritării cu atât mai mult, căci e cunoscut, că densus pe lângă percurgerea scoalei poporale să aibă calificat

industrială din patrie, vreuna din meșeriile: țesutul de pânzării, covoară, părți de îmbrăcăminte pe răsboi și perfecționate sau cusătură de albituri, broderii sau croitoria superioară de dame sau bărbați, sau arta orologeriei, juvergiei (argintariei) sau a farmaciei.

5. Un ajutor de 20 fl. pe an din fundaținea „Tofalăne“ pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofalău“, cari ar voia să învețe vre-o meserie-oare care.

6. 16 ajutoare à 25 fl. pe an, menite pentru tineri români, cari voiesc a învăța vre-o meserie, dar mai cu seamă: rotăria, lemnăria (bărdășia), fâurăria, măsăria (têmplăria), cismăria, pălărieria, cirelăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Prin aceasta se scrie concurs.

Cererile au să înainte comitetului Asociației transilvane pentru literatură română și cultura poporului român în Sibiu, până la 1 Aprilie st. n. 1887. Cererile intrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—3 au să aibă la suplicele lor:

a) carte de botez în original sau în copie legalizată;

b) testimoniu scolastic de pe sem. I. al anului scol. curgător;

c) atestat de frecuțare dela direcția institutului, în care cercează scoala de present;

d) atestat de paupertate sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Conform literelor fundaționale, la obținerea stipendiului de sub 3. din fundaținea „Galliană“, ceteris paribus va avea preferință acela dintre concurenți, careva va dovedi, că se trage din familia fondatorului, și anume din familia „Pop și Anton“.

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. 4—6 au să prezinte următoarele documente:

a) atestat de botez în original sau în copie legalizată;

b) testimoniu scolastic de cel puțin 4 clase elementare;

c) atestat, că se află deja lucrând la vre-un măestru sau corporație, și cu ce succese.

Aspiranții la ajutoarele de sub 5, 6, vor avea să aibă în original sau în copie legalizată și contractul închis cu măestrul conform §. 61 al legii industriale (art. leg. XVII 1884.)

d) atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) adeverință dela părinți sau tutori, că sunt deciși să lasă pe fiu sau pupili lor la învățătură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociației transilvane pentru literatură ro-

mână și cultura poporului român, în Sibiu, 1 Ianuarie, 1887.

Jacob Bologa, Dr. I. Crișan,
v.-pres. secretariu.

Nr. 142.

[1530] 3—3

CONCURS.

In urma încuviințării Preaveneratului Consistoriu archidiaconal din 2 Decembrie 1886 Nr. 6349 B. se publică prin aceasta concurs de capelan lângă parochul Jacob Buzdug în parochia de clasa a III-a Borgo-Rus cu filiale Iaad și Dorolea din protopresbiteratul Bistriței, cu terminul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Ca venit va avea capelanul jumătate din toate venitele parochiale, cari computate în bani fac la an suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și așterne suplicele instruite amesurat legilor în vigoare în terminul indicat, la subscrисul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în contelegeră cu comitetul parochial.

Borgo-Bistrița, 18 Ianuarie, 1887.

Simeon Monda,
protopresbiter.

ad. Nr. 32.

[1533] 2—3

EDICT.

George Eliseu Dogariu din Hermann carele deja de 13 ani a părăsit cu necredință pe legiuța sa soția Maria

ria George Irimie din Stupinile Brașovului, să cizează a se prezenta la subscrissul oficiu protopresbiteral, în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Roman“, căci la dincontră să va perrecta și decide cauza sa matrimonială și cu absenția lui.

Brașov, în 19 Ianuarie, 1887.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului II-lea.

Ioan Petric,
protopresb. ca adm.

Nr. 961 civ. 1887.

[1537] 1—3

Publicații.

Din partea tribunalului regesc din Elisabopol se aduce la cunoștință publică, că în urma cererii proprietarului Martin Schuster et cons. din Măgărei pentru concederea comasării hotarului comunei Măgărei, spre acest scop se desigură de perrectare **5 Aprilie 10 ore a. m. a.** ce se va ține în cancelaria comună din Măgărei, la care perrectare se cizează toti interesații în cauza cu acea observare, că părțile, ce nu se vor înfața se vor considera ca învoite cu comasarea.

Din ședința tribunalului din Elisabopol, ținută la 14 Februarie, 1887.

Nagy Lajos, V. Iakab Árpád,
pres. notariu.

Dr. Adalbert Balinth,

proto-medic montan emerit aduce la cunoștință publică, că s-a mutat cu locuință în Sibiu — Sag-vorstadt, Brückengasse Nr. 9. și-și oferă on. public serviciile sale, mai cu seamă în specialitatea morburilor de copii.

Ordinează în toată diua dela **8—9 a. m.** pentru miseri gratuit. [1536] 1—3

„ALBINA“ institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“ se invită prin aceasta în vîrtutea §-lui 20 al statutelor societății la

a XIV-a adunare generală ordinată

care se va ține în Sibiu la **29. Martie 1887 st. n.** înainte de ameașii la **10 ore** în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcției; Bilanțul anului 1886 și Raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat, conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul Direcției în locul acelor doi, al căror mandat au expirat în sensul §-lui 36 din statut, și substituirea prin alegere a unui membru reposat dela ultima adunare generală încoace. (§. 37.)

Domnii acționari, cari în sensul §. §. 22, 23 și 24, din statutele societății vor participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rogați a și depărtă **Vineri în 25 Martie a. c. st. n. 6 oare p. m.** Sibiu, 11 Februarie, 1887.

[1538] 1—2

Direcția Institutului „Albina.“